

عنوان مقاله:

ضرورت باززنده سازی بافت فرسوده جهت افزایش امنیت شهری (مطالعه موردی بافت فرسوده منطقه ده تبریز)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا رسول زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی مسکن شهری، دانشگاه تبریز

معصومه حسینلو - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه شهید بهشتی

مریم قادری - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین عوامل سازنده کیفیت مطلوب در حوزه مدیریت شهری امنیت شهری است. وجود محیطی امن برای زندگی در کنار سایر نیازهای اساسی فیولوژیکی انسان، از ضروریات و نیازهای اساسی انسان می باشد تحقیقات نشان میدهد که با دخالت در کالبد فضاها می توان تا حدودی یک محیط امن برای زندگی ایجاد کرد از طرفی امروزه به دلیل تغییر در ساختار کالبدی و عملکردی، بافت های فرسوده به مکان هایی با امنیت پایین تبدیل شده اند که لازم است مورد مرمت و بازسازی قرار گیرند. تامین امنیت به عنوان یکی از اساسی ترین نیازهای انسان، همیشه مورد توجه بوده است. محیط های شهری بنا به شرایط اجتماعی موجود یعنی نوع شکل گیری فضاها، کارکرد فضاها، وجود امکانات رفاهی، تراکم و آلودگی زیست محیطی و... می توانند بر میزان امنیت موثر باشند. کاهش شاخص های کیفیت زندگی از قبیل امنیت در بافت های فرسوده یکی از بیشمار معضلاتی است که این پهنه ها با آن دست به گریبانند و اثرات متقابل کاهش کیفیت محله ها بر کاهش کیفیت زندگی شهری، عمق و ابعاد این معضل را در بافت های فرسوده روشن می-باشد. در صورت عدم توجه و نپرداختن به مرمت آنها این محلات به فرسودگی کامل در عملکرد و فعالیت دچار می شوند لذا مرمت و باززنده سازی بافت های فرسوده شهری نقش بسزایی در ارتقاء میزان احساس امنیت در محله دارند. هدف مقاله حاضر بررسی رابطه باززنده-سازی بافت فرسوده منطقه ده کلانشهر تبریز و ارتقاء امنیت در این بافت است. یافته های تحقیق نشان می دهد که بازسازی بافت فرسوده مورد مطالعه موجب افزایش کیفیت محیط و در نتیجه افزایش احساس امنیت در محیط منجر خواهد شد.

کلمات کلیدی:

امنیت، بافت فرسوده، باززنده سازی، منطقه ده کلان شهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619673>

